

Universitätsbibliothek Paderborn

Meditationes De Præcipvis Fidei Nostræ Mysteriis

Vitæ ac Passionis D.N. Iesv Christi; Et B.V. Mariæ; Sanctorumq[ue] et
Euangeliorum occurrentium Cum Orationis Mentalis circa eadem praxi In
sex partes tributæ

Qvæ Meditationes Complectitvr circa omnia Christi Domini Acta, ab eius
Baptismo ad finem vsque Prædictionis, Doctrinam, Miracula, Parabolas

Puente, Luis de la

Coloniae, 1612

§. 4. De alijs vitæ actiuæ imperfectionibus: & qua ratione illas Christus
emendat, vt perfecta euandat.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-54633](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-54633)

Etatur; iuuantque non mediocriter Ecclesiam ipsam, eiusque operarios, quando à DEO Domino nostro gratiam & fauorem obtinent, ad eorum labores & operum fructus. Ideoque ipse Dominus aduocatum se exhibet contemplantium, vt in hac historia videbimus, eum statim Mariam defendisse. Quare plurimum mea intererit in coelestis Patris manus me proijcere, qui gratias & dona sua *singulis diuidit prout vult*, & nobis expedit; & hac confidentiâ eam partem modumque viuendi amplectar, quem ipse mihi designauit, gratias etiam pro eo agens, quem alijs communicauit; & gaudens quòd illi magni sint; suaque illa magnitudine meam iuuent paruitatem: vt charitate hac, aliorum dona, mea propria faciam. O DEVS cordis mei, procul à me huiusmodi sint querelæ, satis mihi sit, quod tu facias, ne ego conquerar: siquidem nihil, quòd à te prodeat, potest mihi non esse percommo- dum.

c Cor. 12. 11

ALIAE VITAE ACTIVAE
imperfectiones, quas Christus Do-
minus corrigit, vt illa perfectior
euadat §. 4.

RESPONDENS dixit illi a Dominus: *a Luc. 10. 41*
Martha Martha sollicita es, &
turbaris erga plurima. Hac respõ-
sione Christus, iterato Marthæ
nomine, ita amorem erga illam
aperit,

aperit,

b Psal. 138.
16.

D. Tho. 22.

q. 182. a. 4.
ad 3.

Greg. 6. mo.
ral. c. 1.

aperit, vt superfluam simul sollicitudinem, & turbationem, etiam erga res bonas, reprehendat: nobisque porrò defectus indicat, qui aetiam imperfectorum vitam commitari solent, quamuis non propterea amare eos desinat; vt enim ait Dauid: *b Oculi tui viderunt imperfectum meum, & in libro tuo omnes scribentur.*

Sollicitudinis huius anxie turbatæque radix triplex esse solet. *Prima* est ipsa naturæ nostræ insita hebetudo. nam (D. Gregorio teste) quidam naturâ suâ inquieti sunt, ac turbati, omninoque ad quietem contemplationis inepti; qui quò magis sese conantur colligere, eò maiorem imaginum & cogitationum turbam patiuntur. Alij contrâ naturâ suâ quieti sunt, & pacati, & ita ad collectionem faciles, vt ad omnia externa videantur inepti. Sed vt amor DEI hos interdum à sua extrahit collectione; ita timor suauiter colligit, & anchoræ instar animam in medijs fluctibus & tempestatibus, quibus iactatur, firmam & stabilem tenet: Est enim gratiæ factu facillimum, quod naturæ impossibile esse videtur. Ideò qui desideria sentit in se orationis & contemplationis, ne desperet; sed cor suum figat ligetque cum DEO, duplici hac timoris & spei anchora, timeat, inquam, damna, quæ faciet, in se dedat Orationi; confidat verò de omnipotentia DEI, quòd tandem voti compos euadet.

II.

Secunda radix est, pauca experientia, aut zelus nimius sine scientia & discretionem, ex

quo

ex quo, ob falsam quandam necessitatis vel pietatis apprehensionem, procedit; ut multa complecti velit, seseque varijs occupationum oneribus supra vires implicare: cum quo coniuncta plerumque sit interior anxietas atque turbatio necesse est, ut omnibus illis satisfaciatur. Et hoc nomine Christus Marcham notavit, quæ, necessitatis ipsi seruiendi & cibum præparandi prætextu multa conquirebat, sese anxietate & turbatione magna in illa effundens. Huius erroris remedium consistit in emendandis iudicij erroribus, & occupationibus ita moderandis, ut ne spiritum suffocent, aut convenientem ad orandum quietem impediunt, reuocando in mentem illud Sapientis: *c Sapientia Scriba in tempore vacuit atis: & qui minoratur actu, sapientiam percipiet*: quod est dicere: Ne manus ad res multas extendas, sed otij tempore & opportunitate sapientiam apprehende: qui enim occupationes minuit externas, illam recipiet.

*c Eccl. 38.
25.*

III.

Tertia radix est, quidam proprietatis modus, amori proprio affinis, qui etiam bono admisceri solet, bonisque rebus foueri; quæ licet fortè sint pauca, eas tamen qui nimium amat, sibi turbationem adsciscit, quod triplici hominum generi facile accidit. Iis in primis qui ad inordinatos affectus & impetus naturæ propensi sunt, licet bonæ aliàs intentionis sint; vanæ item gloriæ appetentibus, qui semper student, quæ semel arripiunt, ad exitum

perducere, à vana gloria veluti ex insidijs capti; Indiscretis denique ac ignavis, qui, quæ licere videntur, etiam expedire putant. quorum, ob nimium affectum, mancipia fiunt. Hos Apostolus verbis illis notauit. *d Omnia mihi licent, sed non omnia expediunt; omnia mihi licent; sed ego sub nullius redigar potestate.* Nullius, inquit, fieri mancipium volo, nec quicquam passione, instar serui, ductus agere; sed ratione & puro DEI amore, tanquam liber. Ex his radicibus provenire potest, ut vita *Actiua* impediatur *Contemplatiua*; sed si illæ mortificentur, commodè conuiuet vtraque soror; neutram alteram in præcipuis functionibus suis, designatis temporibus præstandis, impediente.

d. 1. Cor. 6.
10.

§ Tho. 2. 2.
q. 102. a. 3.

DE VNO ILLO NECES-
sario, quod & dispositio & finis
est vitæ Contemplatiuæ.

§. 5.

ROSE QVENS Christus Dominus Martham instruere, dixit: *Porro vnum est necessarium:* qua sententia fundamentum iecit excusationis & laudationis Mariæ, & in ea ipsius vitæ *Contempla-*

tiu